

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.VI.35.136/2026/3.

A tanács tagjai: Dr. Kurucz Krisztina a tanács elnöke
Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit előadó bíró
Dr. Vitál-Eigner Beáta bíró
Dr. Hajas Barnabás bíró
Dr. Rák-Fekete Edina bíró

A felperes: Név1
(cím1)

A felperes képviselője: Dr. Zakály Ottó egyéni ügyvéd
(cím2
Levelezési cím: cím3)

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága
(cím4)

Az alperes képviselője: Dr. Mózes Andrea Éva kamarai jogtanácsos

A per tárgya: adóügyben indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat száma: Szegedi Törvényszék 2026. április 20.
napján kelt 3.K.700.116/2026/4. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Bács-Kiskun Vármegyei Adó- és Vámigazgatósága 2025. augusztus 11-én a felperes Hely1 szám alatti vendéglátó üzletében jogkövetési vizsgálat - próbavásárlás - keretében foglalkoztatottak bejelentési kötelezettségének teljesítésére irányuló ellenőrzést végzett. Az ellenőrzés időpontjában a helyszínen 5 fő tartózkodott munkavégzésre utaló körülmények között. Az adóellenőrök az adóhatóság elektronikus nyilvántartási rendszeréből lekérdezték mind az 5 személy társadalombiztosítási bejelentését, majd megállapították, hogy 4 fő bejelentése munkaviszony keretében szabályszerűen megtörtént, azonban Név2 (a továbbiakban: Munkavállaló) vonatkozásában az ellenőrzés megkezdéséig szabályos bejelentés nem volt.

[2] A helyszíni ellenőrzésről felvett jegyzőkönyvben rögzített nyilatkozat szerint a Munkavállaló 2025. augusztus 11-én 11 óra 30 perckor egyszerűsített foglalkoztatás céljára létrehozott munkaviszonyban, szóbeli megállapodás alapján kezdte meg a munkát. A felperes törvényes képviselője arra hivatkozott, hogy határidőben a NAV mobil applikáción keresztül valamennyi munkavállalót bejelentett.

[3] Az elsőfokú adóhatóság 2025. október 6-án kelt 7533335010 számú határozatával a felperest be nem jelentett foglalkoztatott alkalmazása miatt 400.000 Ft mulasztási bírság megfizetésére kötelezte.

[4] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes 2025. november 28. napján kelt 1684951983 számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

[5] Indokolása szerint az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló 2010. évi LXXV. törvény (a továbbiakban: Efo tv.) 11. § (1) bekezdése szerint az egyszerűsített foglalkoztatásnál a munkáltatót bejelentési kötelezettség terheli. A társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvény (a továbbiakban: Tbj.) 1. § (4) bekezdése alapján a foglalkoztatót bejelentési, nyilvántartási, járulékmegállapítási és levonási, járulékfizetési, valamint bevallási kötelezettség terheli, melyet a Tbj. 66. § (2) bekezdése értelmében az állami adóhatóságnak kell teljesíteni, melynek legkésőbb a biztosítási jogviszony első napján a foglalkoztatás megkezdése előtt kell megtörténnie. Utalt az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) 225. § (1), (5) bekezdéseire, 237. § (1)-(3) bekezdéseire. Amiatt, hogy a felperes be nem jelentett alkalmazottat foglalkoztatott, a mulasztási bírság jogalapja fennáll. Nem vitatta, hogy a NAV telefonos applikációján a bejelentés állapotaként „bejelentés alatt” felirat volt látható, mely az

ellenőrzés befejezésének időpontjáig nem változott, azonban az adóhatóság rendszerében nem jelent meg. A felperes csak a helyszíni ellenőrzés napját követően, 2025. szeptember 4-én nyújtott be változásbejelentő lapot, melyben visszamenőleg 2025. augusztus 11-től biztosítási jogviszonyban, heti 40 órás munkaviszonyban, pincér munkakörben jelentette be a Munkavállalót.

[6] Megállapította, az elsőfokú adóhatóság döntése jogszerű, a mulasztási bírság kiszabásakor, összegének megállapításakor az eset összes körülményét helytállóan mérlegelte, az Art. 225. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a bírság kiszabása nem volt mellőzhető.

[7] A felperes keresettel támadta az alperes határozatát.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[8] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a keresetet elutasította.

[9] Indokolásában megállapította, a felek között nem volt vitatott, hogy a felperes 2025. augusztus 11-én a Munkavállaló foglalkoztatását megkísérelte bejelenteni az erre rendszeresített telefonos mobilapplikáción keresztül, azonban az nem vezetett eredményre a NAV elektronikus nyilvántartási rendszere szerint. A felperes azt sem vitatta, hogy a bejelentésről nem kapott visszaigazolást.

[10] Rögzítette, a felperes felelősségi körébe tartozik a bejelentés sikeres megtörténtének ellenőrzése. A mulasztási bírság kiszabásának jogalapja fennáll, felperes felelőssége objektív jellegű, a bírság kiszabása nem mellőzhető, így irreleváns annak vizsgálata, hogy a bejelentési kötelezettség teljesítése milyen okból maradt el, az elektronikus rendszer működéséből eredő késedelem a felperes terhére róható-e. A felperes tanúbizonyítási és a NISZ Zrt. megkeresése iránti bizonyítási indítványait, mint szükségtelent elutasította.

[11] A másodfokú határozat helyesen tartalmazza, hogy az alperes szerint az elsőfokú adóhatóság a mulasztási bírság összegét az Art. 237. § (1) bekezdésében foglalt mérlegelési szempontok figyelembevételével állapította meg, a felperes adózási gyakorlatát, jogkövetési hajlandóságát, jogellenes magatartásának, mulasztásának súlyát, gyakoriságát, időtartamát értékelte, és azt, hogy az adott helyzetben a tőle elvárható körülményekkel járt-e el. Figyelembe vette az arányosság követelményét, az enyhítő és súlyosbító körülményeket, mellyekkel az elsőfokú bíróság is egyetértett.

A felülvizsgálati kérelem, befogadás iránti kérelem

[12] A felperes felülvizsgálati kérelmében az elsőfokú ítéletnek elsődlegesen a megváltoztatását, alperes határozatának - az elsőfokú határozatra is kiterjedő - megsemmisítését, az elsőfokú adóhatóság új eljárás lefolytatására kötelezését, másodlagosan a hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására, új határozat hozatalára utasítását kérte.

[13] A felperes a felülvizsgálati kérelem II. pontjában „a jogerős ítélet ügy érdemére kiható jogszabálysértését”, amely alapvető eljárási jogainak sérelmével járt, pontokba szedve ismertette: 1.) az Alaptörvény 28. cikk, XXIV. cikk és XXVIII. cikk alapján az Alaptörvény

ellenes jogértelmezésre, a tisztességes eljárás sérelmére, az elsőfokú bíróság kirívóan okszerűtlen bizonyíték értékelésére; 2.) a digitális államról és a digitális szolgáltatások nyújtásának egyes szabályairól szóló 2023. évi CIII. törvény (DÁP tv.) 3. § (1)-(2) bekezdései, 39. § (1), (3)-(4) bekezdései alapján a hatóság mulasztására; 3.) az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény (Air.) 99. §, a tényállás-tisztázási kötelezettség (a rendszer működési rendellenességének tisztázása, a bejelentést végző tanúkenti kihallgatása) megsértésére hivatkozott. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság e kérdések tisztázását szükségtelennek minősítette, bizonyítási indítványait mellőzte, ezáltal a tényállás feltárását korlátozta, olyan körülményeket értékelt irrelevánsnak, amelyek a jogvita központi kérdését képezték.

A Kúria döntése és jogi indokai

[14] A felülvizsgálati kérelem befogadása nem indokolt.

[15] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt - a 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontja szerinti ok kivételével – részletesen indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés *b)* pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[16] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

- a)* az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata
 - aa)* a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,
 - ab)* a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,
 - ac)* az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,
 - ad)* a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve
- b)* a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[17] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet - a felperes befogadási kérelmében megjelölt indokok mellett - megvizsgálta, és megállapította, hogy a befogadás feltételei nem állnak fenn.

[18] A befogadásról szóló döntés azt a célt szolgálja, hogy a Kúria az egyedi ügyek intézésében is elláthasson jogegységi funkciót. Ebből következően a befogadásról szóló döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia. Önmagában a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat jogsértő jellegére hivatkozás nem alapozza meg a befogadást.

[19] A Kúria eseti döntéseiben már rögzítette, hogy a befogadhatóság tárgyában hozandó döntése körében kizárólag a Kp. 118. § (1) bekezdésében felsorolt befogadási ok(ok) fennállását vizsgálhatja, a felülvizsgálati kérelemben megjelölt, annak alapját képező jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, mert arra csupán a már befogadott felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatában van törvényes lehetőség (Kfv.37.196/2023/2., Kfv.37.562/2023/2., Kfv.37.483/2023/2, Kfv.37.557/2024/2.).

[20] A felperes felülvizsgálati kérelme jogszabályi megjelöléssel a Kp. 118. §-ára hivatkozást nem tartalmazott, azonban a II. pontban előadottakat a Kúria tartalma alapján az ügy érdemére kiható jogszabálysértésként, a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontjaként bírálta el.

[21] A Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontjára hivatkozás esetén a befogadási okot a Kp. 117. § (4) bekezdése szerint indokolással alá kell támasztani, mégpedig kifejezetten a befogadhatóság körében. A kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelmére, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási jogszabálysértésre alapozott felülvizsgálat a tisztességes eljárás kontrollját jelenti. Az egységes gyakorlat szerint az alapvető eljárási jogok megsértése vagy az egyéb eljárási szabályszegés nem önmagában, hanem az adott ügy egészének összefüggésében, az összes körülmény mérlegelésével értékelendő, mivel nem valamennyi, hanem csak az ügy érdemére kiható jogszabálysértés esetén biztosítja a felülvizsgálati kérelem befogadását. A felperes felülvizsgálati kérelmében a befogadás körében indokolással nem támasztotta alá, hogy az elsőfokú bíróság döntése az ügy érdemére, az alapvető eljárási jogaira miként hatott ki.

[22] A Kúria rögzíti, hogy az *ad)* alpont szerinti befogadási ok a felülvizsgálat tárgyát képező bírói határozathozatalhoz kapcsolódó, bírósági eljárás során bekövetkezett eljárási szabályszegést, vagy a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél alapvető eljárási jogának sérelme állítását követeli meg. Az alperesi eljárásban elkövetett jogsértésekre hivatkozás (a Dáptv. alkalmazásával kapcsolatos hatósági mulasztás, az Air. 99. § a tényállás tisztázási kötelezettség megsértése) a befogadás alapjául nem szolgálhatnak.

[23] A bizonyítékok, a mérlegelési szempontok értékelésén alapuló ítélet felülvizsgálati eljárásban eredménnyel csak akkor támadható, ha a bíróság a tényállást iratellenesen állapította meg, illetőleg a bizonyítékok mérlegelése kirívóan okszerűtlen volt. Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában részletesen ismertette álláspontját, vizsgálta az felperes által felvetett jogsértéseket / a hatóság által figyelembe nem vett bizonyítékokat / a bizonyíték értékelés helytállóságát / kitért arra is, hogy a felperes által felvetett jogsértések miért nem alaposak, miért mellőzte a felperes által felajánlott a bizonyítékokat. Indokolási kötelezettségének eleget tett, felülmérlegelésre a Kúriának nincs jogszabályi lehetősége.

[24] A felperes egyéb [Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)*, *ab)*, *ac)*, alpontok, *b)* pont] befogadási okra nem hivatkozott.

[25] A Kúria a jogerős ítélet vizsgálatát követően megállapította, hogy a felperes felülvizsgálati kérelme felsőbb bírósági iránymutatást igénylő kérdést nem vetett fel, ezért a rendkívüli jogorvoslati eljárásnak minősülő felülvizsgálati eljárás lefolytatását nem minősítette indokoltnak.

[26] Mindezek folytán a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[27] *A meghatározott törvényi feltételek fennállása hiányában a felülvizsgálati kérelem befogadását meg kell tagadni.*

Záró rész

[28] A végzés ellen a Kp. 116. § *d)* pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

[29] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

Budapest, 2026. június 22.

Dr. Kurucz Krisztina sk.
a tanács elnöke

Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit sk.
előadó bíró

Dr. Vitál-Eigner Beáta sk.
bíró

Dr. Hajas Barnabás sk.
bíró

Dr. Rák-Fekete Edina sk.
bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő